

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld. za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 0 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poštnina znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Požiralnik narodnega imetka.

Tožbe, da so slabi časi dandanes, spremljajo naš korak za korakom. Ko pa se takisto toži in tarna, ne pomisli se, da slabe čase delajo slabi ljudje. Kakeršni so ljudje, taki so tudi časi. Vsak svoje sreče kovač, pravi naša prislovica, a na Španjskem radi reko: „Nebo je dobro, zemlja je dobra, a kar je vmes mej nebom in zemljo — to je človek, — to je slabo.“ Kakeršen gospodar, tako gospodarstvo, slabo gospodarstvo kaže slabega gospodarja. Iu še nekaj. Če po vrhu pogledamo gospodarske pojave sedanjega rodu, če hitro sodimo po prikaznih vsakdanjega življenja, utegnili bi trditi, da je sedanji rod zelo srečen, da se koplje v denarji in da so prazne njegove tožbe o slabih časih. Vse in vse namreč pije in zapravlja, nikoli se še ni toliko uživalo, kakor dan danes. Kjer se milijon za milijonom izda za ničevno, brezokusno in kvarljivo tekočino, ki se imenuje žganje, tam pač ne more biti pomanjkanja, tam slabih časov ni!

Toda ta videz je pretanek, da bi se takoj ne uvidelo, kaj je prikrita ž njim. V istini so dandanes žalostni in slabi časi. Tudi naš slovenski kmet, ta hrast, ki na njem počiva bodočnost naše domovine, tudi ta hrast postal je črviv. Pomanjkanje vlada tudi pri nas, biriški boben poje okoli naših hiš in sto od sto rok prijema teden na teden za palico beraško. Mnogi tistih pa, ki ljubijo svoj dom in rod, morajo premišljevali to žalostno stanje našega naroda in iskati, kje bi se našla pomoč, kako bi se narod naš, naš kmet rešil, dokler ni prepozno. Vse tišči mōra, malokdo spozna pravi in poglobitni vzrok dandanašnje revščine, malokdo si da dopovedati, da vsa revščina izvira iz pijančevanja, iz žganjarstva, sploh iz nezmernosti in potratljivosti.

Strah je človeka, kadar bere ogromne številke, ki kažejo vso žalostno resnico, koliko se v tej ali oni vasi, v deželi ali v naši državi vsako leto popije, zlasti žganja po grlu požene. Pri vlanski enketi v Ljubljani preračunili so, da po nekaterih vaseh kranjskih srednji žganjar izpije 16 do 19 litrov žganja na mesec! Tako je na Kranjskem, nič boljše ni drugod po Slovenskem, a skoro ravno

tako povsodi v našem cesarstvu, po nekaterih krajih, n. pr. na Poljskem pa je še veliko hujše. Dežele avstrijske plačajo za žganje davka vsako leto okolu 10 milijonov goldinarjev, a država nema od tega skoro nič, ker mora vse zopet dati za paznike in druge stvari, ki jih potrebuje nadzor nad žganjarstvom. Vidite, to so davki! Nobeden jih ne naklada, a vender jih plačujete, nobenemu v korist, sebi pa v veliko, grozno izgubo!

Vse to pa ni nič čudnega, če pomislimo, da žganje že pri nas spremlja sedanji rod od zibel do groba. Ljudje dandanes mislijo, da se brez žganja niti živeti ne da, kako-li še delati. Pred leti se je vse lahko storilo brez žganja in nič se ni storilo z žganjem. Sedaj pa je narobe, sedaj dela se vse z žganjem in brez žganja se ne opravi nič. Na vrhu cerkvenega zvonika, na polji, pod zemljo, povsod mora biti žganje pri ustih, drugače delo ne gre od rok; mlado in staro vse pije, kozarček žganja pri rojstvu, kozarček pri smrti.

Kdo si more dandanes pri nas misliti delavca brez žganja, kateri gospodar še dobi delavca, če je znan, da vsak grizljaj ne zalije z žganjem? Predno se delo vzame v roko, treba je „namazati“ z žganjem; da se sredi dela ne opeša, treba je „zalivati“ z žganjem, in kedar je delo končano, z žganjem je treba „poplakniti“ prah v ustih. Marsikdo bilke ne premakne, če si poprej z žganjem „korajže“ ne dá. Take „korajže“ je tudi treba, da se človek laglje po peči valja. Da celo v postelji pri vzglavju mora biti žganja bokal! Kaj ga mari nismo še videli?

Saj so še ljudje, ki so sicer pametni, trezni in varčni, da si navadno ne privoščijo celo najpotrebnejšega ne. A vender tudi nje zasači skušnjavec v podobi žganja in jih ujame v svoje mreže, časih celo za zmiraj. Dobi se vesela prilika, pride prazniška ura in žganja kozarček gre tudi za varčno mizo od rok do rok, od ust do ust. Če drugače ne, pijemo ga, kadar gremo na somenj ali pa na božjo pot. Nekateri se nalašč odpravijo od doma kam dalje, da bi le brezskrbniše pili.

(Dalje prih.)

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani 17. avgusta.

„Tagesbote aus Mähren“ se bavi z reorganizacijo državnozborske levice. Ta list se protivi temu, da bi se imenovala nemški klub, in priporoča, da se imenuje nemško-avstrijski klub ali pa klub Avstrijcev. Izjavam tega lista se pripisuje navadno zategadelj nekaj več veljave, ker velja za organ viteza Chlumeckega. V tem članku se pa indirektno hoče sumničiti avstrijski patrijotizem Čehov in avstrijskih Poljakov. Trdi se, da bi ime česko-avstrijski ali pa poljsko-avstrijski klub ne bilo umestno, ker bi jeden pomen nasprotoval drugemu, samo nemško-avstrijski se pa vjema, ker je nemštvo z avstrijsko mislijo tesno zvezano. Stvar se tedaj tako obrača, kakor bi česke ali pa poljske težnje nasprotovale Avstriji. S tem, da bi se levica imenovala samo klub Avstrijcev, bi se pa se ve da hotelo drugim očitati, da neso pravi Avstrijci. Tedaj stara pesem, Nemci hočejo druge narode sumničiti, da jim nedostaje avstrijskega domoljuba, če tudi sami svoje poglede radi obračajo v Berlin.

Minoli četrtek preteklo je šest let, kar je grof Taaffe prevzel ministerstvo. Razni listi, zlasti česki, pri tej priliki presoajo politiko sedanje vlade. „Pokrok“ misli, da je ta čas se dovolj jasno pokazalo, da se tudi brez levice dá vladati. Sicer pa pravi ta list, da se mnogo ni doseglo, kar je napovedoval prestolni govor. Glavni vzrok temu je, da vlada sama ni bila jednako vneta za vse točke svojega programa. Najmanj se je brigala za narodnostne zahteve. Mislila je, da dotične narodnosti morajo še le priti k njej s svojimi zahtevami. Vsled tega je pa navstal oni čudni položaj, da se je mej vlado in mej narodnostmi pogajalo kakor mej vlastmi, in so se vsake narodne pridobitve morale plačati z družimi privolitvami. Ta način je bil izvedenju narodne ravnopravnosti jako škodljiv. Napominani list misli, da bi vlada bila morala točno določiti, kako daleč hoče izvesti narodno enakopravnost. Ko bi bila določila vlada podrobno svoj program, bila bi morala skrbeti, da ga tudi izvede. Ko bi pa tega ne bila mogla, bi pa bila morala drugej vladi narediti prostora. Ko bi pa bila rešila tako narodno vprašanje, ne bi jej opozicija mogla očitati, da ni rešila svoje naloge. „Politik“ misli, da moramo podpirati Taaffejevo vladu, če tudi nismo dosegli vsega, kar bi želeli. — Kar se nas Slovencev tiče, moramo priznati, ako se ozremo nazaj, da smo pod sedanjo vladu kaj malo dosegli. Na Kranjskem se je nam res nekaj dovolilo, pa še to se prerado nekako po-

LISTEK.

Za dragocenim korenem.

(Iz življenja kitajskih pogozdnikov.)

(Povest A. Ja. Maksimova, posl. I. P.)

XIV.

Za rudečim volkom.

(Dalje.)

Ko je jedenkrat sklenil ujeti živega rudečega volka, ni imel pred njim več prejšnjega praznovernega strahu. Najprej je Seo-kvi proskal stezo, po kateri po njegovih mislih hodijo strašni rudeči volkovi, na njej skopal dve jami, kateri je bil pokril z vejami. Dva dni je zaporedoma ogledaval jami. Pa namesto volkov pali so notri sedaj lisica, sedaj vidra, sedaj rosomak. Jedenkrat pal je v jamo tudi plašljivi tibetski medved, katerega je Seo-kvi jutraj našel že mrtvega. Kakor se je pokazalo, pal je bil medved v jamo, v kateri je že bila lisica, ter se je strašno prestrašil padca in nove družbe.

Seo-kvi vzbudil s solničnim vzhodom in takoj je hitel na znano stezo. Čez pol ure hitre, mrzlične hoje po hosti, stopil je Mandžur k bližnji volčjej

jami. Srce mu je bilo od težkega pričakovanja vspeha. Tresoč se, je opazil, da je pokritje raztrgano. Gotovo sedi v jami zver. Seo-kvi je previdno stopil in prestrašen umaknil se nazaj. Iz temne jame gledale so ga oči svetle kakor goreče oglje. Nikake dvojbe ni bilo, da so to strašne oči hudega duha goščice — rudečega volka. . . . Vspeh ostrasil je Seo-kvija. Vedel ni, kaj mu je storiti, kako izvršiti drugo polovico začetega predznega dela. . . . Minulo je več kakor pol ure. Mandžur je še vedno stal malo proč od jame in ni se upal pogledati ujetje zveri. Ognjene oči so ga ostrasile, vzele mu pogum, kateri se je bil polastil vsega njegovega bitja, od kar je bil sklenil poiskati si sotesko Ula-Džana.

Seo-kvi je čutil, da nema dovolj poguma, da bi zgrabil volka in skopal mu oči, kakor je pravil Lonhou. Domišljanje je minulo. Pri tej priči se mu je začelo zdeti, da je oslepljen od neumne lakomnosti, lotil se nemogoče stvari. Zastoj si je dajal pogum s tem, da mu bode pomagal sam božestveni Fo. Zastoj je razdraževal svojo domišljijo, kako bode, ko najde čudovito sotesko. Nič ni pomagalo. Seo-kvi se je bal ganiti se. Praznoverni strah se ga je vedno bolj polastoval in napolnjeval

mu trepete srce. . . . Nazadnje ni mogel več prenašati neznosne muke in prestrašen je bežal od jame. Še le na tratini je Seo-kvi prišel k sebi. . . . Ustavil se je in onemogel je legel na travo pred ugaslo grmado.

Tresel se je, kakor preplašena zver, iščeča pribežališča. S čela so mu kapale na travo debele kaplje hladnega potu. . . . Sedel je na jednom mestu, kakor bi bil prirasel k zemlji, in vlekel na ušesa v okružujočej tišini. . . . Minul je dolg dan. Nastopila je noč. Seo-kvi je še vedno sedel pri grmadi, ne da bi se bil kaj ganil ali pokazal kak znak življenja. Podoben je bil kamnitemu kipu. Kakor bi bil primrznil na njegovem bledem, onemoglem obrazu izraz strahu. . . . V tem se je lačni volk že naveličal sedeti v temnej in mokrej jami ter začel je tuliti. Tulenje se je močno razlegalo v nočnej tišini. Kri je zaostajala Seo-kvi-ju v žilah. Zdelo se mu je, da se to tulenje vedno razširja in razširja in nazadnje razširilo se neznansko na široko. Zdelo se mu je, da se je vse grmovje napolnilo s tem tulenjem, da se je vsa gošča oživila in zatrepetala od strašnega kričanja hudega duha. . . . Seo-kvi je prestrašen pozabil narediti ogenj in okroževala ga je polutema. Pogled se mu je zgubljal v neoprodrljivej

lovičarsko izvaja. To, kar smo dosegli, se je pa še paralizovalo s tem, da se je baš pod sedanjo vlado mnogo tujih, slovensčine nezmožnih uradnikov postavilo. Res, da se jih je tudi nekaj tacihi prestavilo iz dežele, pa ti so le avansovali na višja mesta in se nadomestili z drugimi, ki neso nič bolj prijazni naše narodnosti, drugi so se pa bili nemogoče storili v deželi ter bi jih pri enakih razmerah bila prestavila tudi prejšnja vlada. Na Spodnjem Štirskem in Slovenskem Koroškem se pa kaj pridno pomemčuje, v Istri se pa podpira italijanski življenj na škodo slovanskega. Z jedno besedo: naš narod nema nobenega povoda posebno navduševati se za sedanjo vlado. Ako ostanejo razmere čez šest let še take, kakor so sedaj, pa že nikakor ne bodo smeli naši poslanci več te vlade podpirati, ako bodo hoteli veljati še za narodne.

Tako imenovana gospodarska stranka, katera se je vlani osnovala na Českem, pa dosedaj ni mogla doseči nobenega upliva, hoče osnovati v Pragi avstrijsko kazino, katera bi imela delovati proti sedanji nemški kazini. Na ta način upa ta stranka pridobiti si več upliva v deželi in nemškimi liberalcem in nacionalcem pomanjšati veljavo. Z avstrijskega stališča bi bilo želeli, da se ta stvar posreči, če se pomisli, koliko zdražeb mej obema narodnostima je baš Praška nemška kazina zakrivila. — Predčeraš bila je slovesna intronizacija Praškega nadškofa grofa Schönborna. Te slavnosti se pa nemška društva neso udeležila. Ko se je predstavil deželni odbor manjkalo je treh članov, ki so Nemci. Praški župan je nadškofa nagovoril v češčini, na kar mu je nadškof tudi v češčini se zahvalil.

Cerkveni kongres hrvatskih in ogerskih Srbov bi se bil imel sniti 1. septembra po pravoslavnem koledarju. Ker pa baš tedaj pride cesar k manevrom v Požego, bil bi patrijarh Andjelic zadržan otvoriti ta zbor in ogerska vlada je zaradi tega zborovanje odložila na nedoločen čas.

Vnanje države.

Shoda avstrijskega cesarja in ruskega carja v Kromeržu udeleži se tudi grof Taaffe. Kakor ogerski listi pišejo, ta prisotnost Taaffejeva ne bode imela nobenega političnega pomena. Ministerski predsednik pojde samo zato v Kromerž, ker bode shod na avstrijske zemlji. Ko bi se pa shod vršil na ogerske zemlji, bi se ga pa udeležil Tisza. Grof Taaffe je pa kakor minister notranjih zadev tudi vrhovni načelnik policije in kot tak je treba, da se shoda udeleži. Da pa Ogri ne bodo pri tej priliki ponižani, pride k shodu ogerski minister Bela baron Orczy.

Vsi ruski listi nekako nezaupljivo pišejo, da se je angleški komisar sir Drumond Wolff odposlal naravnost v Carigrad. Na Nevi mislijo, da hoče Anglija skleniti zvezo s Turčijo, katera bi bila obrnena proti Rusiji. Ta zveza bi utegnila motiti mir, ko bi jo ne paralizovale dobre razmere mej Avstrijo, Rusijo in Nemčijo. Tako je upati, da se v kljub temu nasprotja mej Rusijo in Anglijo mirno poravnajo zlasti afgansko vprašanje reši mirnim potom.

V petek popoldne imel je angleški parlament poslednjo sejo. Prestolni govor, s katerim se je zaključil, omenja nevspešne ekspedicije, ki je bila namenjena v Kartum ter hvali hrabrost vojakov in pomorščakov, ki so se jo udeležili. Smrt Mahdijeve bode olajšala Angliji izvršiti dolžnosti proti egiptovskemu vladarju in narodu, katere so jej naložili dogodki poslednjih let. Vlada bode si prizadevala še nadalje utrditi red v Egiptu. Z vsemi vladami je sedaj Anglija v prijateljstvu. Pogajanja z Rusijo zaradi Afganistana se nadaljujejo. Vlada je storila potrebne naredbe za varstvo Indije, meja se utrjuje. Wolffove misije prostolni govor nič ne omenja. Sedaj se začne volilno gibanje v Angliji,

megli... Kakor bi se bila najedenkrat ta megla razdelila, pokazovale so se čarovne luči in čudno plesale in rezale zrak z jako svetlimi bliski. Seokviju so ustajali lase na glavi. Zdelo se mu je, da okrog njega skačejo hudi duhovi in stegujejo k njemu svoje ognjene čape... Mandžurjevi živci tega neso mogli več prenašati... Seo-kvi je prestrašen ustal in bežal, sam ne vedoč kam in divje kričal v nočni zrak. Zdelo se mu je, da se za njim podi cel trop hudih duhov, da potresajo vrhove okrožujočih dreves, kakor bi žugali begunu, kakor bi mu hoteli pregraditi pot... Mandžur je bežal po stezi, kakor bi bil zblaznil, pa instinktivno je vedel za vsak ovinek. Bežal je tako dolgo, dokler mu ni zmanjkalo močij. Pa pri tej priči pal je, nesrečni Mandžur, kakor bi ga bila podrila kaka nevidna sila, in onemogel, opraskan, brez čustev prav v gošči...

XV.

Drvenje.

Ko je Lonhou zgubil sled Seo-kvijeve, sklenil je vrniti se nazaj pod hrib, tam prenočiti in jutraj začeti znova iskati sled. Dobro je vedel, da od tega iskanja zavisí sreča vse družbe in sklenil le tedaj opustiti zasledovanje zvitega Mandžurja, ako ne bode nikakor moči najti njegovih sledov.

kajti v novembru se snide že nova zbornica. Kdo bode zmagal pri novih volitvah je težko ugibati, ker je vsled nove volilne reforme se silno povečalo število volilcev. Novi volilci so večinoma taki, ki se dosedaj neso brigali za politiko ter se tedaj res ne ve, kako bodo volili. Sodi se, da liberalno, ker so jim liberalci naklonili volilno pravico.

Kakor se iz Kajire poroča, začne se te dni izplačevanje odškodnine onim, ki so bili poškodovani, ko so Angleži bombardovali Aleksandrijo. Ta stvar se je na dolgo ulekla. Dolgo so jo ovirale slabe finančne zadeve v Egiptu. Še le sedaj, ko se je v Egiptu posrečilo dobiti precejšnjo vsoto na posodo, se more to zgoditi.

Novejša poročila iz Anama zatrjujejo, da so bile prejšnje vesti, koliko kristjanov je bilo tam pobitih, nekoliko pretiran. Pobitih je samo kakih sto, nikakor pa ne na tisoče.

Dopisi.

Z Dunaja 16. avgusta. [Izvirno poročilo.] Vsprejem v Prago potujočih Slovencev na Dunaji dne 15. avgusta bil je nepričakovano srčen. Dunajski listi od petka prinesli so skoro vsi natančne vesti, kako da nameravajo Dunajski Slovani vsprejeti Slovence v avstrijske prvostolnici. Vsled tega zbralo se je v praznik že ob 1/2 6. uri rano na južnem kolodvoru na stotine slovanskega občinstva, osobito Slovencev in raznih deputacij tukajšnjih slovanskih društev. Vlak s slovanskimi gosti pa se je zaklenil za 3/4 ure.

Na peronu in zunaj perona stalo je občinstvo, a odbor slovanskega pevskega društva skrbel je za red in naredoval, da bi pri vsprejemu pri tolikem številu željno pričakujočih ne nastalo nereda.

Okolu 3/4 na sedem pripeljal se je vlak. Na eni strani obširnega perona stalo je obilo ljudstva, deputacije itd., a na drugi strani postavili so se potujoči Slovenci. Komaj se je slišal glas slovenski ter prikazali se odborniki s slovanskimi trobojkimi kokardami, že je vrelo vse občinstvo Slovencev nasproti, a trajalo je nekaj trenutkov, da se je vspostavil red na peronu. Pred Slovence stopi predsednik slov. pevskega društva g. dr. Lenoch ter po presrčnem, jednatem govoru v češkem jeziku kliče Slovencev presrčen „dobro došli“.

G. Hribar zahvaljuje se v navdušenem govoru v slovenskem in češkem jeziku za presrčen vsprejem od strani Dunajskih Slovanov. Dr. Lenoch hiti po končanem odzdravu h g. Hribarju ter ga objame in poljubi. G. Pukl pozdravil je došle goste v kratkem govoru v imenu Dunajske slovenske kolonije. Vsprejem slovenskih gostov bil je presrčen in v marsikojega očesu videl si igrati solze veselja in ginenja. Na nagloma privre vlak in ker je bilo toliko občinstva na peronu, slišal si glasove, naj si pred nezgodo varuje vsak življenje. Vse občinstvo in slovenski gostje podali so se potem na prostor izven perona, kjer so se razdeljevale za večerno slavnost ustopnice mej Slovence ter se jim naznačila stanovanja v privatnih hišah. Gg. duhovniki šli so stanovat v katoliško ressurso, nekateri pa so dobili stanovanja v hotelih. Popoldne so si ogledovali gostje razne znamenitosti in cerkve Dunajske, opoldne bil je skupen obed v hotelu „Zillinger“, kjer pa je bilo premalo priprave za slovenske goste.

Noč je srečno minula. Ko se je razsvetilo, ustali so v mokrej travi in začeli lezti na hrib po istej stezi, po katerej so prejšnji dan prišli v sotesko. Lonhou bil je prepričan, da je Seo-kvi šel po istej stezi na hrib, po katerej je bil prišel s hriba, potem pa odšel v drugo sotesko. Treba je bilo poiskati, kam ravno se je nagnil. Ko so lezli po strmih klanci, je pazil, da bi zagledal kje mej zverinskimi stopinjami Mandžurjev sled. Ki-se in Li-fu sta energično pomagala starejšini iskati. Ko so prišli na hrib, razšli so se po stezi, ki se je vila prav po njegovem vrhu. Lonhou šel je na desno, Ki-se in Li-fu sta jo pa obrnila na levo... Brez vsega vspeha iskali so celih deset ur. Preiskali so vse steze, pogledali v vsako pokotino — pa zastonj. Kakor bi se bil v zemljo udrl Seo-kvi. Noč je je prisilila ustaviti iskanje. Trudni in strašno sestradani zbrali so se pod košato cedro, povečerjali kake korene in ulegli se spat... Sledeča dva dni sta ravno tako minula, Lonhou je začel obupavati.

— Ako ga jutri ne najdemo, rekel je predzadnji dan svojega iskanja, moramo se vrniti domov. Do zime ga ne moremo iskati... Tako smo že sestradani, od kar jemo samo razno korenje.

Drugi dan so energično nadaljevali iskanje in slučajno z vspehom. Korakajoč po stezi, ki se je

Popoldne šli smo nekateri gledat v znamenit Prater, drugi počivat, a tretji na razne strani Dunajske. Slavnost zvečer bila je nepričakovano sijajna. Velika dvorana in vrt prenapoljena. Gostje in vse občinstvo neizmerno navdušeni. Ljubljanske čitalnice pevci peli izborni. — Natančnejši opis znamenitega večera sledi.

Iz Ajdovščine 12. avgusta. [Izv. dop.] V Slovenskem Narodu, z dne 11. avgusta t. l. bil je dopis iz Ajdovščine, v kojem se poroča o dijaški veselici v Vipavi, ki bode v dan 23. avgusta. Gotovo se je po pomoti zapisalo: dopis iz Ajdovščine, mesto: „dopis iz Vipave“, ker le tako umeje se dopis.

Veselica bode, kakor se kaže, res velikanska! Naš trg bo tačas ves prazen, ker vsa gospoda se popelje ta dan v Vipavo, kjer bode dovolj zabave. Kakor sem čul od nekega tukajšnjega gospoda, napovedanih je tudi iz Gorice mnogo gostov, isto tako iz Trsta, — vse lahko umevno, ker noben odličen rodoljub neče v dan take slavnosti doma ostati. Dan 23. avgusta je jako dobro izbran, ker bode v isti radi uzidanja spominske plošče r. Kocijančiča mnogo naše duhovščine v Vipavi. Vsa ta gospoda udeležila se bode besede in zatem banketa.

Ni se treba neplesajočej gospodi bati, da bi se mej plesom dolgočasila.

Mi se moramo dijakom čuditi, s kako vztrajnostjo agitujejo za to veselico. Po vseh Brdih po Tolminkem in po Krasu prodajajo ustopnice.

Posebno Brici pokazali so se jako narodne, ker pokupili so okolu 80 ustopnic. Pri tej priliki moramo opozarjati sl. občinstvo, da se glede na blagi namen, čisti dohodek namenjen je otroškemu vrtu v Gorici — radodarnosti ne stavijo meje. Kdor tedaj more, ne gledaj na malo svotico, katera donese v pribodnosti slovenskemu narodu stoteran sad.

Iz Bohinjske Bistrice 16. avgusta. [Izvirni dopis.] Včeraj vršilo se je slovesno blagoslovljenje tukajšnje nove cerkve. Za to slovesnost delale so se priprave skoro celi mesec.

Posebno izvrstno odičena bila je Bistrica in gotovo ni še nobena slovenska vas imela lepše praznične obleke, kakor jo je imela Bohinjska Bistrica takrat in tudi vsa Bohinjska dolina.

Od Koroške Bele dalje v Bistrico stali so skoro neštevilni slavoloki prav okusno postavljeni z lepimi zlatimi napismi.

V Bistrici stali so od mosta do cerkve visoki mlaji, kakor po vsej vasi, na mlajih pa so plapolale slovenske zastave.

Slavoloki po vasi bili so še posebno okusno narejeni. V petek popoldne pričakovala je deputacija škofa v Bohinjski Beli, kjer je bil, ko se je pripeljal škof iz Leseca, obed. Po vsej dolini, v vsaki vasi gromeli so topiči pri prihodu visocega gosta.

V Bitinjah čakala je narodna konjica, 12 krepkih fantov na konjih, z zastavami v roki škofa, ter ga spremila v Bistrico. Vsa Bistrica bila je v zastavah, iz vsacega okna visela je narodna trobojnica, vse je bilo z zelenjavo opleteno. V soboto vršila se

jedva poznala, zagledal je Lonhou nekoga bose noge, ki so molile iz grmovja s petami kvišku. Očividno je bilo, da je neznani človek ležal na obrazu. Njegovo truplo se ni videlo. Bilo je v neprodrljivo gošči. Starejšina je tekkel k mirno ležečemu človeku. Ni dvomil, da vidi pred seboj noge Seo-kvi-ja, kateri je napravil tovarišem toliko mučnih dnij.

— Hajda, hajda!... Seo-kvi!... zaklical je Lonhou tovarišem.

— Kje je!?... Kje!? vprašala sta začudena Ki-se in Li-fu ter hitela za starejšino.

Tu leži, crknjeni pes! rekel je ves zasoplen Lonhou in jezen je udaril s puškinim kopitom po bosih nogah, molečih iz grmovja. Li-fu je s strahom in pomilovanjem gledal ožuljene in okrvavljene noge, ki so se videle v lepej svetlezelenej travi.

— Hej, potegnite ga na stezo! zaukazal je Lonhou.

Ki-se in Li-fu sta ga zgrabila za noge in potegnili k sebi... Pa ni se premaknil z mesta... Potegnili sta močnejše... Nekaj je počilo, pa truplo se nikakor ni premaknilo iz grmovja, kakor bi se bilo priraslo za zemljo.

Najbrž se je ta crknjeni pes pred smrtjo z zobmi za kaj prijel... Le močnejše potegnita!! je zlobno zaklical Lonhou in sam prijel za noge.

(Dalje prih.)

je slovesno blagoslovljenje nove cerkve, pri kateri priliki se je zbral ves Bohinjski narod. Zvečer bila je velikanska bakljada, kakeršne še velika mesta ne priredijo. Požarna bramba v praznični opravi, na čelu zgodbo, pevci, za njimi Bohinjski fantje z bakljami in lampijoni, kakih 300, korakali so po vasi, ter se vračajoč ustavili pred farovžem, kjer so pevci za podoknico pod vodstvom g. Bernarda, učit. iz Škofje-loke, zapeli več pesnij. Knezoškof prišel je na okno, ter prav prijazno zahvaljeval se za prirejeno mu podoknico. Naposled prišel je doli mej pevce in se še posebno zahvalil pevcem in vsem, na kar je zagromelo iz tisočerihih prsij „živio!“ knezo-škof. Jednako ponavljali so se živioklici pri cesarski pesni, katero je vsa množica razoglava poslušala. Bistrica bila je lepo razsvetljena, bengalični ognji užigali so se pred cerkvijo, brezštevilo raketov in umetelnih ognjev švigalo je po zraku, ne le v vasi, temveč tudi po gričih in gorah daleč okolu.

Na hrih gorelo je do 50 kresov na najvišjih planinah. Krepi slovenski Bohinjeci pokazali so, da umejo ceniti zasluge svojega župnika, kateri je Bohinj povzdignil na tako stopinjo, ter jim kljub nezgodam in zaprekam sezidal — tako lepo veliko cerkev, da jej skoro nema para na Kranjskem, pokazali so, da spoštujejo verhovnega dušnega pastirja, svojega škofa. Videli so ta dan tujci, katerih se mnogo nahaja na Gorenjskem in katerih se je mnogo udeležilo redke te slavnosti, da tu biva rod, kateri ne zasluži, da ga židovski Dunajski listi grdi in opisujejo, kakor bi bili le barbari.

Novo izvoljeni državni poslanec g. knez Windischgrätz udeležil se je tudi te slavnosti in je bil gost g. župnika in na strani škofa.

Cerkev je veličastna, velika, visoka, zidana v gotičkem slogu, v njej je prostora za več, nego 4000 ljudi. Čuditi se mora človek neumornemu g. župniku Mesarju, da je po vseh težavah, po veliki nesreči in ovirah postavil tak hram božji, kateri ima na čelu skoro meter visok napis: „Tu je hram božji in vrata nebeška“ v zlatih črkah. Bistrica ima svojo požarno brambo, ki je mnogobrojna ter ima slovensko komando, pevski zbor, katerega vežba g. Bernard, ki je pa umetnik tudi v pirotehnik, kajti vse umetelne ognje naredil je on sam.

Bohinjski Bistrici manjka le še narodnega društva in tudi to se bode ustanovilo. Kakor se čuje, nameravajo nekateri rodoljubi ustanoviti čitalnico ali vsaj bralno društvo. Korak je storjen, le še nekoliko dobre volje pa bo šlo gladko.

Slavno uredništvo „Slovenskega Naroda“

v Ljubljani.

Na podlagi §. 19 tisk. zak. zahtevam, da sprejmete v svojem listu sledeči stvarni popravek, in sicer, kakor zakon veleva, na istem mestu in z istimi črkami, kakor dopis, kateri se ž njim popravlja.

V štev. 180 „Slov. Naroda“ z dne 10. avg. t. l. se čita v nekem dopisu iz Rudolfovega sledeči odstavek:

„Kaj pa je g. Šuklje storil, da bi si privabil 104 nemške glasove? On je kar naravnost z Dunaja „Charto blanco“ poslal na nemško stranko v Rudolfovem, „da naj svoje želje na njo napiše, ker obljubi jej že naprej vse“ (!). Kaj pa k temu pravite g. dr. Poznik?“

Na to očitjanje mi je odgovarjati, da je vest „Slov. Naroda“ o mojem pogajanju z nemško stranko v Rudolfovem **po vsem neresnična in izmišljena**. Istina je sicer, da mi je g. plem. Lehmann, umirovljeni c. kr. stotnik v Rudolfovem, kot zasebnik, a ne imenom svoje stranke izražal dvoji želji, jedno tikajočo se ljudskega šolstva na Kranjskem, drugo pa zadevajočo naše srednje šole, po katerih se naj ohrani sedanj status quo v jezikovnem oziru. Na prvo terjatev odgovoril sem afirmativno, v tem smislu namreč, da ne čutim potrebe, predrugati deželne šolske zakone v to svrhu, da se duhovščini na ljudskih šolah večje pravice odmerijo, nego jih uživa sedaj, glede druge terjatve pa je bil moj odgovor uže iz strokovnjaških razlogov **negativen, odbijajoč**.

To je bil konečen rezultat mojega dopisovanja z g. plem. Lehmann-om, nobenemu drugemu pristašu nemške stranke v Rudolfovem nisem niti besedice pisal. S tem je tedaj zadostno označeno in ocenjeno vse, kar poroča „Slov. Naroda“ dopisnik v omenje-

nem dopisu o mojih obljubah, in bianco storjenih nemški stranki v Novem Mestu.

V Radovljici 12. avg. 1885.

Prof. Fr. Šuklje.

Pravila družbe sv. Cirila in Metoda.

Družbe ime in sedež.

§. 1. Družba sv. Cirila in Metoda ustanavlja se za Kranjsko, Štajersko, Koroško in Primorsko (Goriško, Trst in Istro). Vodstvo in sedež ji je v Ljubljani.

Družbe namen.

§. 2. Družbe namen je vsestranski podpirati in pospeševati slovensko šolstvo na katoliško-narodni podlagi.

V ta namen družba za slovenske otroke napravljala in vzdržuje šole in otroške vrtove ali pomaga napravljati in vzdrževati jih, nastavlja učitelje, dovoljuje podpore in nagrade, izdaja primerne spise in knjige.

Dobava denarnih pomočkov.

§. 3. Družbeni denarni pomočki so:

- a) Doneski družbenikov;
- b) darila in volila;
- c) z oblastvenim privoljenjem narejeni nabori;
- d) prihodki od napravljanih besed, zabavnih besed, zabavnih shodov, dramatičnih in drugih dopuščenih iger, beril in razlag.

Družbeniki.

§. 4. Družbeniki so:

- a) Pokrovitelji, ki plačajo jedenkrat za vselej najmanj 100 gld.;
- b) ustanovniki, ki plačajo jedenkrat za vselej 10 gld.;
- c) letniki, ki plačujejo po 1 gld. na leto;
- d) podporniki, ki plačujejo po 10 kr. na leto, in
- e) častni udje, katere po nasvetu družbenega vodstva izvoli velika skupščina zaradi njihovih zaslug za družbene namene.

Družbenik sme biti vsakdo, moški, ženska ali pravna oseba, ki se oglasi, da če izpolnjevati družbene dolžnosti.

Družbeno vodstvo jemlje te oglase na znanje in sme sprejem odreči, ne da bi mu bilo treba povedati zakaj.

Družba je ustanovljena, kakor ji je najmanj 20 pod a), b) in c) omenjenih družbenikov pristopilo. Dokler se pravilno družbeno vodstvo ne izvoli, oskrbljuje ustanovni odbor vsa družbena opravila.

Družbenikov pravice in dolžnosti.

§. 5. Vsak družbenik je dolžan družbeni namen po svoji moči pospeševati, zlasti svoj donesek praviloma v začetku vsakega leta redno plačevati.

Pokrovitelji, ustanovniki in letniki imajo pravico prihajati na zборе tiste podružnice, pri kateri so; udeleževati se posvetovanja in glasovanja, ter nasvete staviti.

Pri velikih skupščinah smejo ustanovniki in letniki biti poslušalci. Častni družabniki in pokrovitelji imajo tudi na velikih skupščinah posvetovalno in glasovno pravico.

Podporniki se udeležujejo samo zborov svoje podružnice kot poslušalci. Vsi družbeniki prejemajo družbena razglasila pod uveti (pogoji), ki jih družbeno vodstvo ustanovi.

Izstop iz družbe.

§. 6. Vsak sme iz družbe izstopiti, kedar hoče, samo, da to prvomestniku svoje podružnice naznani; vendar mora letnino za tisto leto še plačati. Take, ki družbenemu namenu nasproti delajo, sme družbeno vodstvo izključiti. Proti taki izključbi se je moči v 4 tednih pri družbenem razsodništvu pritožiti.

Opraviteljstvo.

§. 7. Družbene reči opravljajo:

- a) podružnice in njih načelnštva;
- b) velika skupščina;
- c) družbeno vodstvo;
- d) družbeno nadzorništvo in
- e) družbeno razsodništvo.

Podružnice.

§. 8. Podružnice se lahko napravijo v vsakem kraju, kjer je najmanj 20 družabnikov. Vsak družbenik mora pristopiti k jedni podružnici, katero si sam izvoli. Večja mesta se lahko razdele na več podružnic.

Podružnice načelnštvo.

§. 9. Vsaka podružnica si izvoli izmed svojih družbenikov prvomestnika, zapisnikarja in blagajnika. Ti trije so podružnično načelnštvo. Ako je treba, izbere se tudi vsakemu po jeden ali več namestnikov. Če kateri njih odstopi, sme si načelni-

štvo za čas do prvega letnega zbora namestnika izmed družbenikov izbrati.

Podružničnega načelnštva pravice in dolžnosti.

§. 10. Podružnično načelnštvo sprejmlje družbenike, pobira njih doneske in posreduje mej družbeniki in družbenim vodstvom. Ono pošilja vsacega pol leta zapis pristopivših in odstopivših družbenikov in pobrane doneske družbenemu vodstvu. Temu naznanja tudi podružnične sklepe in želje in mu podaje, ako zahteva, poročila in svoje mnenje.

(Konec prih.)

Domače stvari.

— (Koroško deželno razstavo) obiskal bode cesar v 9. dan septembra popoldne. Zaradi tega visokega pohoda podaljša se razstava do 12. septembra t. l.

— (Imenovanje.) G. Lorenc Kristof, profesor na gimnaziji v Mariboru, imenovan je ravnateljem na mestnem dekliškem liceji v Gradcu. — Gosp. dr. Peter Tomas in imenovan je učiteljem veronauka na c. kr. državni realki v Trstu.

— (Umirovljenje.) Gosp. Avgustu Wurzbach-u, c. kr. vladnemu svetniku v Ljubljani, naznanila se je povodom njegovega umirovljenja Najviša zadovoljnost na mnogoletnem zvestem in izvrstnem službovanju.

— (Premeščenje.) Gosp. pristav Pramberger preselil se je preteklo soboto iz Maribora v Laški trg, kjer prevzame vodstvo sodnije.

— (Beseda slovenskega delavskega pevskega društva „Slavec“) preteklo soboto odlikovala se je po bogatem in vseskozi dobro izvajanjem sporedu. Vojaška godba svirala je vse točke jako vrlo, zbori pa so bili tako krepi in ubrani, da so vzbujali vsestransko pohvalo. Pri tej veselici sodeloval je gosp. Meden in pel solo v Nedvedovem „Popotniku“ in v Volaričevi skladbi „Oj z Bogom, ti planinski svet!“ Da je obkrat izborna pel in da sta se morali obe točki ponavljati, umeje se ob sebi. Napominana Volaričeva skladba in pa Stegnarjev zbor „Slavec in pevec“ s tenor in bariton-samospevom (pela gg. Pavšek in Perdan prav dobro) prikupila sta se poslušalcem zelo in v repertoiru naših veselici jima je odlično mesto gotovo. Vrt čitalniške restavracije bil je tem povodom okusno okrašen, občinstva prilično mnogo, zabava pa tako intenzivna, da smeta društvo „Slavec“ in njega vrlo vodstvo biti zadovoljna in ponosna. Glede kegljanja na dobitke, dobili smo naslednje podatke: Včeraj zvečer razdelili so se dobitki. Kegljalo se je je 660 serij. Prvi dobitek (napoleonondor) dobil je g. Zornik z 19 keglji; 2. dobitek 4 gld. z 18 keglji g. Zalaznik; 3. dob. 3 gld. z 18 keglji g. Srčnik; 4. dob. 1 gld. s 17 keglji g. Hribar; 5. dobitke za največ serij 2 gld. g. Zalaznik. Šaljivi dobitek ostal je društvu in se je potem na dražbi za 2 gld. 10 kr. prodal.

— (Ljubljanski veterani) praznovali so zadnjo soboto kaj lepo in slovesno rojstni dan svojega pokrovitelja presvetlega cesarja. Vrt gostilnice „Pri kroni“ bil je do zadnjega prostora zaseden in krasno odičen s cesarskimi, narodnimi in mestnimi zastavami in s transparentno razsvetljenimi podobami cesarja in cesarice, prestolonaslednika in njegove prevzvišene soproge. Društveni predsednik magistratni koncipist g. Mihalič, napil je v slovenskem jeziku, tri krasno mišljene napitnice presvetlemu cesarju, cesarski rodovini in avstrijskej vojski. Veterani vsprejeli so navdušeno te napitnice. Veteranska godba svirala je prav dobro in zabava bila je prav srčna in živahna.

— (Za hribolazce.) Na Grintovci (2559 m = 8100') bili so v 11. dan t. m. gosp. Simon Robič, znani naravoslovec, nek botanik iz Draždan, nek hribolazec z Dunaja in M. Kos, učitelj v Velešovem. Razgled bil je prekrasen. Gosp. Kadilnik šel je včeraj na Triglav.

— (Iz vagona skočil) je zadnji petek ob 6. uri zvečer na Ljubljanskem južnem kolodvoru neki dijak. Namenjen je bil na Gorenjsko, a se je po pomoti vsedel v brzovlak, ki odhaja malo pred gorenjskim vlakom v Trst. Ko iz vagona pogleda in uvidi svojo zmoto, vrže najprej svojo prtljago skozi okno, potem pa skoči še sam za njo. Zgodilo se mu ni nič, dasi je brzovlak že precej hitro vozil, a zagovarjati se bode imel zaradi prestopka železniških predpisov pred policijo.

— (Dijaška veselica v Vipavi.) Dobili smo naslednji dopis: Na zahtevanje odličnih rodo-

ljubov priredi se v dan 23. avg. po besedi za neplesajoče gospode banket v Čitalničnih prostorih. Ona gospoda, koja se ga misli udeležiti, naj blagovoli javiti se podpisanemu vsaj do petka 21. t. m. Tudi bi nam bilo drago, da vsak udeleženec banketa priloži javljajoč se jeden goldinar. Ajdovščina dne 15. avg. 1885. za odbor dijaške veselice v Vipavi: Peter Defranceschi.

— (Nezgoda.) Dne 14. t. m. zvečer pride dacar v klet trgovca A. Setišnika v Stobu pri Domžalah, da bi sod spirita zapečatil. Ko je s svečo in pečatnim voskom manipuliral, pade goreč utrinek pečata na sod pri vehi, spirit se užge in v trenutku sod z močnim pokom raznese, da se spirit po tleh razlije. V kleti je stal tudi sod petroleja, ki se tudi vname. Zopet nov pok, da se je slišalo po celej vasi. Močan puh zaloputne duri ter vrže gospodarja in dacarja ob tla. Ljudje prihitijo, odprejo kletne duri in vidijo, da sta obe gospodarjevi roki goreli. Mož trpi strašanske muke, ker se mu je na obeh rokah vrhnja koža olupila. Bode li ozdravel, ni še gotovo.

— (Ljudska knjižica) I. del I. tečaja lično in močno vezana v platno po 1 gld. 20 kr. dobiva se pri Jan. Leonu v Mariboru. Posamične platnice od najfinejšega platna s črno utisneno sliko od zavitka po 30 kr., z vezanjem vred po 50 kr.

— (Nova skladba) izšla je pod naslovom: „Sveta maša za mešani zbor s spremljavo orgel (ad lib.) postavil in prečastitemu gospodu gospodu Blažu Šokliču, župniku in knezoškofjskemu svetovalcu, v vsi ponižnosti poklonil Janez Carli, organist mestne farne cerkve v Škofji loki. Op. 2. Cena 50 kr. 1885. Založil skladatelj. — Natisnila Klein in Kovač v Ljubljani. — Po pošti 2 kr. več. Dobiva se samo pri skladatelji.

— (Vabilo k dijaški veselici) v Vipavi dne 23. avgusta 1885 ob 7. uri zvečer v slavljenje petdesetletnice S. Jenka. Spored: 1. „Cesarska-Naprej“. Svira orkester. 2. Pozdrav gostov. 3. A. Förster: „Pobratimija“, zbor. 4. Slavnostni govor. 5. „Potpourri slovenskih pesni“, svira orkester. 6. Deklamacija. 7. A. B. Tovačovsky: „Sporočilo“, zbor. 8. F. S. Vilhar: „Mornar“, bariton-solo s spremljevanjem na klavirji. 9. Artot: „Souvenir de Billini“. Fantasie brillante. Gosli s spremljevanjem na klavirji. 10. J. Kocijančič: „Njega ni“, zbor. — Ples. — Ustopnina k veselici 50 kr., k plesu 60 kr. Čisti dohodek je namenjen otročjemu vrtu v Gorici.

— (Delavsko Podporno Društvo v Trstu, pod pokroviteljstvom Nj. Vis. ces. Rudolfa.) Podpisani odbor naznanja vsem družabnikom in družabnicam, da bode društvo v nedeljo, dne 23. t. m., slovesno obhajalo rojstni dan svojega pokrovitelja, cesarjeviča Rudolfa in obletnico blagoslovljenja društvene zastave, in sicer zjutraj s cerkveno slavnostjo, zvečer pa z veliko besedo in plesom v gledišču „Fenice“. Spored cerkvene slavnosti: Zjutraj ob 7¹/₂ uri zberó se družabniki pred društvenim stanovanjem, Acquadotto št. 11. — Od tam gredó ob 7³/₄ uri v slovesnem sprevodu v cerkev sv. Antona novega v tem le redu: Na čelu godba, potem zastava, za njo predsedništvo in odbor, potem družabniki po štirje in štirje. Družabnice pričakujejo sprevod v cerkvi v presbiteriji. Točno ob 8. uri se začne slovesna sv. maša, pri kateri poje društveni pevski zbor Anton Nedvečovo slovensko mašo: „K tebi srea povzdignimo“. Spored besede, katera bode v gledišču „Fenice“: 1. D. Jenko: „Naprej!“, veteranska godba. 2. Nagovor predsednikov. 3. „Cesarska himna“, svira godba in pojó vsi pevski zbori. 4. J. Bendl: „Svoji k svojim“, zbor, pojó Barkovljanski pevci, društvo „Slovanska Vila“ in društveni pevci. 5. Slavnostni govor, govori g. J. R. 6. V. Klaič: „Misli moje“, četverspev, pojó društveni pevci. 7. Rieder: „Potpourri iz slovenskih napevov“, veteranska godba. 8. J. Gorazd: „Mi vstajamo“, deklamacija, gospica Č. 9. I. pl. Zajc: „Hrvatcam“, pojó „Rojanski pevci“, „Slovanska Vila“, „Zora“, „Zvon“ in društveni pevci. 10. * * Šaljivi prizor. 11. J. Štritar: „Stara Bolgarka“, deklamuje okoličanka gospica N. 12. Dr. B. Ipavec: „Slovenec sem“, pojó vsi pevski zbori. 13. I. Titl: „Slovanska sinfonija“, veteranska godba. 14. Ples. (Ako mogoče, bode o polnoci „Kolo“.) Začetek točno ob 7. uri zvečer. Ustopnice k tej besedi in plesu stanejo 30 kr., ter se dobivajo od 15. t. m. naprej v društveni pisarni, v prodajalnici g. Franc Žitka, Corsia Stadion št. 1 in pri glediščni denarnici. Odbor „Delav. podpornega društva“.

— (Razpisana mesta.) 1. Okrajnega sodnika v Mariboru in v Laškem trgu. 2. Svetniškega tajnika pri okrožni sodnji v Celji. 3. Sodniškega pristava pri okrožni sodnji v Celji. Prošnje do 23. t. m. — Na gimnaziji v Mariboru mesto učitelja za naravoslovje kot glavno stroko, za matematiko in fiziko kot postranski stroki. Prošnje do 31. t. m.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Brno 17. avgusta. V Prago potujoči Slovenci navdušeno vsprejeti, česki pisatelj Rebec pozdravil jih v slovenskem govoru. Hribar odzdravil v slovenskem in českem jeziku. Gromoviti „Na zdar“ klici spremljajo potovalce do hotela, kjer so se nastanili. Zvečer priredili Čehi Slovincem v česki „Besedi“ koncert. Navdušenje velikansko, petje Slovencev prouzročilo nepopisljiv učinek. Rebec v krasnem govoru slavil veleuma Gregorčiča.

Beljak 17. avgusta. Včeraj trčila pri Borovlji dva tovarna vlaka, vsak z dvema strojema. Stroji nepoškodovani, trije prazni vagoni prevrnili so se čez nasip. Izmej osebja nihče poškodovan.

Berolin 17. avgusta. Kalnoky povrnil se je na Dunaj.

Atene 17. avgusta. Turško vojno brodovje obkolilo otok Samos z izgovorom, da zaradi ljudskega številenja, v resnici pa zaradi sovraštva mutesarifa Rodoškega proti kristijanom. Prebivalci prosili so velevlasti za posredovanje.

Pariz 15. avgusta. Včeraj na Španjskem 4652 oseb za kolero zbolelo, 1704 umrlo. Iz dveh provincij ni poročil.

Marseille 15. avgusta. Po ulicah gori vsako noč veliko ognjev. Včeraj umrlo 52 oseb, mej njimi 16 otrok.

Meteorologično poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
14. avg.	7. zjutraj 2. pop. 9. zvečer	738-12 mm. 739-16 mm. 739-08 mm.	17-2° C 20-2° C 16-0° C	sl. jz. sl. jvz. sl. vzh.	obl. obl. jas.	2-60 mm. dežja.
15. avg.	7. zjutraj 2. pop. 9. zvečer	740-38 mm. 739-42 mm. 739-98 mm.	14-4° C 22-2° C 15-4° C	sl. zah. sl. vzh. sl. vzh.	jas. jas. jas.	0-00 mm.
16. avg.	7. zjutraj 2. pop. 9. zvečer	740-34 mm. 738-38 mm. 738-32 mm.	10-4° C 22-6° C 15-4° C	sl. szh. sl. vzh. sl. szh.	jas. jas. jas.	0-00 mm.

Srednja temperatura 17-8°, 17-3° in 16-1°, za 1-6°, 2-0° in 3-0° pod normalom.

Dunajska borza

dne 17. avgusta t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	82 gld. 90	kr.
Srebrna renta	83	60
Zlata renta	109	15
5% marena renta	99	95
Akcije narodne banke	875	—
Kreditne akcije	288	10
London	124	80
Srebro	—	—
Napol.	9	89
C. kr. cekini	5	90
Nemške marke	61	20
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld. 127	25
Državne srečke iz l. 1864	100 gld. 168	—
4% avstr. zlata renta, davka prosta	109	15
Ogrska zlata renta 4%	98	65
„ „ papirna renta 5%	92	30
5% štajerske zemljišče odvez. oblig.	104	—
Dunava reg. srečke 5%	100 gld. 116	50
Zemlj. obč. avstr. 4 ¹ / ₂ % zlati zast. listi	124	50
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	115	—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	106	25
Kreditne srečke	100 gld. 179	—
Rudolfove srečke	10	18
Akcije anglo-avstr. banke	120	99
Tramway-društ. velj. 170 gld a. v.	193	20

Vsem sorodnikom, prijateljem in znancem naznanjam, da je moja jedina preljuba hčerka

VILJELMINA

v soboto 15. avgusta po kratkej bolezni v nežnej starosti mirno v Gospodu zaspala,

V Ljubljani, dne 16. avgusta 1885.

Katinka Bartol,
učiteljeva vdova.

(477)

Poslano.

(7-27)

GLAVNO SKLADIŠTE
MATTONIJEVE
GLIESSHÜBLER
najčistije lužne
KISELINE
poznate kas najbolje okrepljujuče piče,
I kas izkušn liek proti trajnom kašlju plućevine I
želudca boleti grkljana I proti mēhurnim kataru,
HINKE MATTONIJA
Karlovi vari i Widn.

Pohišstvo

(478-1)

s krčmo, prodajalnico in mesarijo

na Visokem pri Kranju se po nizki ceni proda ali se pa tudi da za več let v najem. Pri hiši sta tudi 2 lepo zasajena vrta, kegljišče in vodnjak. Ta hiša bila bi posebno pripravna za kakega vinskega ali lesnega trgovca. Kaj več se izve pri Janezu Pauliču, vulgo Tabor, na Visokem.

Naznanilo in priporočba.

S sledečim naznanjam uljudno slavnemu p. n. občinstvu, da sem kupil od mojega očeta gospoda Ernesta Širca

trgovino z raznovrstnim blagom.

Dolgoletna zvedenost in pa za to podvzetje potrebni kapital dajeta mi poročstvo, da mi bode mogoče v vsakem obziru ustreči zahtevanju častitega občinstva.

V Žavci, dne 20. julija 1885.

(474-2)

JOSIP ŠIRCA.

P. n.

Podpisani si usojam uljudno naznanjati, da sem

otvoril

sladičarski obrt

na Turjaškem trgu št. 1.

Ko sem že več let delal pri najboljših obrtnih take vrste, morem svojim čestitim p. n. naročevalcem zagotavljati, da se bodem prizadeval opravičiti z dobrim, lepim in cenim blagom zaupanje, ki se bode v me stavilo. — Častitim trgovcem priporočam se za izdelovanje melisnih jagod, rēdkinih in penastih bonbonov in vseh družih sladičarij. — Ravno tako se priporočam za naročitev tort in tortnih naklad, kakor tudi vseh sladičarskih pekarstev in vsakovrstnih bonbonov.

Proseč za mnoge naročbe, se znamenujem z velespoštovanjem

(472-3)

JOSIP TRAMPUŠ.

V Ljubljani v avgustu 1885.

Velika partija 1 (788-107)

ostankov sukna

(po 3-4 metre), v vseh barvah, za polno možko obleko, pošilja po poštnem povzetju, ostanek po 5 g.

L. Storch v Brnu.

A: bi se blago ne dopadalo, se more zamenjati.
Uzorci proti pošiljavi marke za 10 kr.

Tinktura za kurja očesa.

Najboljše in najgotovnejše sredstvo zoper kurja očesa in zoper trdo kožo na nogi. Ima to prednost, da se s to tinkturo kar s penzeljčkom pomaže bolni del na nogi. V kratkem času odpravi ista brez bolečin vsakotero trdino z bolnih delov na nogi. Stekleničica z rabilnim navodom in penzljem vred velja 40 kr. (408-6)

Prodaja in vsak dan razpošilja zdravila s pošto na deželo:

„LEKARNA TRNKOCZY“

zraven rotovža v Ljubljani.